

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De commotione Alexa[n]driae orta, & quomodo Georgius fuerit
interfectus. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

lit, philosophi, non imperatoris factum putandum est. Quod maiores suos petulanter & maledicè est infectatus, neque philosophi, neque imperatoris. Nam vtriusque persona cum ab obrectatione, tum ab invidia alienissima est. Etenim vt imperatori ea sola philosophiæ præcepta perdiscenda sunt, quæ ad moderationem animi & modestiam spectant. Sic philosophus, si omnia, quæ sunt imperatorû officia, imitetur, ab instituto suo omnino aberrabit. Sed de Iuliano imperatore, de eius genere, de educatione, & natura, denique quo pacto ad Imperium aspirauerit, hætenus quasi cuiusim. Iam verò ad eas res commemorandas, quæ per idem tempus in ecclesijs gestæ erant, redeamus.

*De commotione Alexandria orta, & quomodo
Georgius fuerit interfectus.*
CAP. II.

Alexandriæ forte fortuna ex eiusmodi principio tumultus exortus est. Locus erat in ea ciuitate iam ab antiquis temporibus desertus & neglectus, multaque sordium colluione redundans: in quo ritibus & ceremonijs in honorem Mithræ celebratis, homines pro victimis sacrificare gentilibus mos erat. Istum vtpote iam antea nulli vsui inferuentem, ecclesiæ Alexandrinæ addixit Constantius. Georgius autem habens in animo ecclesiam ibi exædificare, locum purgari iubet. Quo purgato, adytum repertum est ingentis altitudinis, in quo gentilium Mysteria recondebantur. Vbi etiam erant multæ hominum caluæ, cum Adolescentum, tum senum: quos fama est olim, cum Gentiles diuinationibus quæ per exta, intestinaque fiebant, utebantur, magicasque obirent victimas, quo hominibus aciem animorû prestringerent, mactatos fuisse. Quibus rebus in Adytis Mithræ repertis, à Christianis laboratum est, vt gentilium mysteria palam haberentur ludibrio. Nudas igitur mortuorum caluas quam mox in apertum proferunt, quo populo exhiberét ad intuendum. Quæ cum Gentiles, qui Alexandriæ habitabant, conspicerentur, facinorisque admitti contumeliam iniquo animo ferrent, graui iracundiæ æstu exardescere, &

SOCRATIS HISTORIAE

armis, quæ fortuito illis obuenebant in manus arreptis, impetum in Christianos facere cœperunt, & complures ex illis, nullo non mortis genere afficere: Nā hos gladijs, illos fustibus, alios lapidibus vsque ad necem cædere: alios funibus strangulare, quosdam cruci suffigere, hocque necis genus ad probrum crucis illis inferre: plurimos sauciare. Tandem, sicut in eiusmodi tumultu euenire solet, ne ab amicissimis manus abstinere: Sed amicus amicum verberare, frater fratrem, Parentes liberos: denique alterum alteri ad cædem vim afferre. Proinde Christiani, à Mithreio adyto perpurgando desistere. Gentiles autem Georgium ab ecclesia raptatum, ad camelum alligare, discerpere, & ipsum vna cum bestia comburere.

Quòd imperator grauitè ferens Georgij cædem, populum Alexandrinum, per epistolam perstringebat. CAP. III.

Imperator Georgij necem acerbè & grauitè ferens, populum Alexandrinum per epistolam acriter coarguit.

Fama autem peruagatur, ista in georgiū ab illis admissa esse, qui Athanasij causā graue odium contra illum conceperant. Verūm, mea quidem sententia, etiam, qui similitatem inter ipsos gerāt, in seditionibus ad nequam, & perditorum hominum vires oppugnandas ipsi inter se conspirare volunt. Atque imperatoris epistola non christianos separatim, sed populum vniuersum incusat. Georgius verò, vt videtur, semper omnibus multum acerbitalis exhibuerat & molestiæ, & propterea populus ad seditionem incensus est. Quòd autem imperator populum vniuersum insimularit, ex eius epistola cognoscite.

Imperator Cæsar Iulianus, Max. Aug. populo Alexandrino S.

Quòd si ita sit vt nulla reuerentia, vel erga Alexandrū, vestræ vrbs conditorem, vel quod maius est, erga Deum illum magnum sanctissimum Serapydem, in vestris animis resideat, tamen miror vos communis naturæ, nullam rationem habuisse humanitatis, decori, addo etiam, nostræ personæ, cui cum alijs omnes dij, tum magnus ille Serapis